

[Jørgen Junior]

blandt en mængde andre ændringsforslag kunne betyde, at en meget svag befolkningsgruppe, en talmæssigt forholdsvis lille befolkningsgruppe, kan få bevaret deres nuværende utilfredsstillende forhold, eller skal folketinget vise den ansvarsdespekt, den ansvarsløshed, at acceptere, at vi er blevet så fattige få måneder efter, at en statsminister talte om et rigt land, at det skal gå ud over denne lille gruppe? I så fald kan man med god grund skamme sig over folketingets evner. Man kan i hvert tilfælde konstatere, at dette vil være et nyt bevis på, at heller ikke på dette område evner socialdemokratiet at leve op til de forpligtelser, som det burde leve op til.

Henrik Toft (V):

Det er ved at være temmelig ofte, folketinget diskuterer åndssvageforsorgens forhold, og hvis snak kunne gøre det, ville det da også være en overkommelig måde at klare det på. Nemt er det da heller ikke at gennemskue problemerne med udlægningsudvalg og gennemførelsesudvalg og den udlægning til amtskommunal regie, som deres arbejde skulle føre frem til fra 1. januar 1980. Men da socialministeren nu har fremsat sine lovforslag desangående, skal jeg på venstres vegne kun bidrage med nogle få principielle bemærkninger til denne forespørgselsdebat.

Vi erkender det ansvar, vi især har over for dem af vore medmennesker, som ikke selv kan gøre opmærksom på deres problemer. Vi erkender også, at mange af de beskæftigede inden for åndssvageforsorgen gør et stort og uegennyttigt arbejde, og det er der grund til at takke for.

Dernæst vil jeg godt understrege, at det er vigtigt med den bedst mulige udnyttelse af de midler, som bevilges. Det kan selvfølgelig være vanskeligt at finde frem til den helt rigtige prioritering mellem byggeri til forbedring af institutionerne og indsatsen af menneskelig plejehjælp, men vi har da lov til at bestræbe os på at finde så god en fordeling som muligt.

Efter at have overværet den første dags marathonhøring i Folketeatret fristes man også til at spørge, om der måske kunne sættes lidt mere på hjælp og bistand på forskellig vis til nogle af de forældre, som selv yder

en kæmpeindsats for at passe deres handicappede børn.

Sluttelig vil jeg gerne sige, at venstre har tillid til, at de kommunale myndigheder vil leve op til deres forpligtelser, når de overtager åndssvageforsorgen. Udlægningen er helt i tråd med venstres syn på decentralisering, og jeg er overbevist om, at det nok skal komme til at fungere på en hensigtsmæssig måde, når ansvaret bliver delegeret ud.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det kunne næsten se ud, som om de 7 partier, som i dag står bag ved forespørgslen, har patent på at tage ansvaret for, at de åndssvages forhold forbedres, men det er jo påviseligt igennem alle de mange debatter, vi igennem årene har haft om åndssvageforsorgen, at det er samtlige partier her i folketinget, der står bag ved, at forholdene skal forbedres, og det må stå klart for enhver.

Der er sket forbedringer. Vi havde i sidste samling et forslag fremme om beskæftigelses-, bolig- og undervisningsforhold for de åndssvage, og da påpegede jeg, at der i høj grad er sket forbedringer. Vi har inden for det sociale udvalg overbevist os om dette ved de mange institutionsbesøg, vi har foretaget, og jeg vil gerne have lov til at sige, at igennem årene har jeg været på adskillige institutioner – også før jeg kom ind i dette ting – og jeg kan tydeligt se forbedringerne, om end jeg må indrømme, at det går langsomt. Men der er altså sket forbedringer.

Jeg synes også, forespørgslen rummer en urimelighed derved, at man vil prøve på at klandre staten, idet man siger, at den i de 2 år, der går, indtil forsorgen skal udlægges til amter og kommuner, vil forringe forholdene. Jeg synes, det er en urimelighed, fordi vi ved, og vi kan se det af finanslovsforslaget, at man ikke vil prøve på at skære ned. Nu vel, der er skåret ned, men i et rimeligt forhold, og det er sket, som også hr. Tastesen sagde det i sin tale, i forhold til den udslusning, der er sket af de bedste klienter fra åndssvageforsorgen.

Når man taler om personalet på åndssvageforsorgens institutioner, må man ikke glemme, at med den udslusning, der er sket, er der ikke sket en nedtrapning af antallet af personale i forhold hertil. Man hævder, at det er de tungeste og svageste klienter, der er